

Prosíme o chléb *vezdejší*. Toto archaické slovo je odvozeno od „vezdy“ – vždy. Prosba má tedy tento smysl: *dávej nám vždy dnes*. Souhlasíme, že zítra, pozítří, za týden... budeme prosit znovu a znovu. To znamená: *budeme muset důvěřovat!* Naučme se těšit a radovat z toho, že náš život závisí na Bohu, že nejsme soběstační, zajištění. Ani hmotně, ani duchovně. Ani na vteřinu! Vyprošovat si svůj denní chléb den co den také znamená zmenšit své starosti na minimum: „Každý den má dost své lopoty, zítřek bude pečovat sám o sebe!“ (Mt 6,25-94) Ježíš však neříká: nepracujte!, ale *nestarejte se úzkostlivě!* Naši věci je cesta, starost o zítřek nechme na Něm! Nám přece patří jen přítomnost. Minulost máme dát do rukou Božím milosrdenství, budoucnost jeho prozřetelnosti. Dobře víme ze Starého zákona, že na poušti bylo možné nasbírat manu jen na jeden den: kdo se chtěl zajistit a udělal si zásobu i na zítřek, nedůvěřoval Hospodinu, že se o své věrně zítra znovu postará, tomu se mana zkazila. V této na pohled malé skutečnosti je obsaženo velké poučení: bohatství se kazí nejen samo v sobě, ale může zkazit i nás! Nedivme se Kristu, když říká, že pro boháče (nejen v hmotném smyslu; člověk může být bohatý i tím, čeho dosáhl, svými vědomostmi, kontakty atd.) je velmi těžké „jít k Cíli“. On je totiž zakořeněn, zabydlen, chce být tam, kde právě je, nechce se měnit a být neustále v pohybu k Cíli.

Když prosíme: *dej* nám, vyjadřujeme tím naši závislost na Bohu. Není to však jako závislost člověka na člověku – vztah pána a otroka. Závislost na Bohu je zcela jiná. Je to vědomí bezpečí, opírající se o milosrdnou Otcovu lásku. Když pronášíme „dej“, měl by nás prostoupit pocit bezpečí a klidné radosti. Měla by zmizet úzkost a neklid, vždyť se obracíme na svého Otce, který ví, že „to všechno potřebujeme“. Slovo „dej“ nás vede také k *vděčnosti*. Dítě ví, že po „dej“ musí přijít „díky“. Dítě se cítí obdarované, proto děkuje. Dospělý člověk je přesvědčen, že všechno je jen jeho osobním dílem a zásluhou. Proto neděkuje, jen se raduje, že „už to má za sebou“. Naše vděčnost se nevztahuje jen na samotný chléb, ale také na to, čím můžeme na přípravě chleba spolupracovat – na dar našeho rozumu a rukou.

Svoji vděčnost Bohu projevujeme také tím, že i my se snažíme dávat. *Dáváme* bližním kolem sebe, co oni potřebují: hmotnou pomoc, práci svých rukou a svého ducha, svou pozornost, zájem, pochopení, účast..., prostě svou lásku! Tak se to Bohu líbí a tak si to přeje.

Pojem „dnes“ je také důležitý. Ohlašuje nám velkou svobodu a radí nám, abychom se na cestu zbytečně nezatěžovali ani starostmi, ani věcmi, ani tituly... Otec ví, co potřebujeme, a dá nám to. A my si to znovu a znovu musíme *denně* vyprošovat.

*Zpracováno podle knihy Pavla Hověze:
Pane, nauč nás modlit se*

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlstek.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

135. ČÍSLO

Říjen 2017

Milí farníci,

začíná nám měsíc říjen a jak jinak, ústředním tématem je Panna Maria Růžencová. K tomuto tématu mne velmi oslovilo rozjímání a zamyšlení nového mladého biskupa ostravsko-opavské diecéze, Mons. Martina Davida: „Modlitba růžence se mi jeví jako výborný lék na zranění způsobená hříchem. Samotným kořenem každého hříchu, jak dobře víme, je pýcha. Růženec naopak je školou té ctnosti, která je protikladem pýchy a základem, matkou i spojnicí všech ctností – tedy pokory. Úzké spojení mezi růžencem a pokorou je víc než zřejmé. V rozjímání růžencových tajemství kontemplujeme spolu s Marií život toho, který je v jedné postní písni nazýván příklad pokory.

Ano, Kristus, příklad pokory, který je tichý a pokorného srdce, je samotným středem růžence. A Maria, pokorná služebnice Páně, která nás modlitbou růžence provází, je pro nás nejen Matkou a učitelkou, ale také živým příkladem toho, jak má vypadat pokora Kristova učedníka: Ona s pokorou přijímá Vtělené Slovo při zvěstování, pokorně spěchá sloužit Alžbětě, v pokoře chudé stáje rodí světu Mesiáše, s pokorou uchovává v srdci slova, která slyší z úst Simeona v chrámě, i Synova slova, která řekne, když jej po třech dnech hledání najdou v chrámě. Modlitba růžence nám staví před oči příklad Ježíše a jeho Matky, který znovu a znovu učí pokoře.“

Jistě bychom mohli zbožně rozjímat o tomto tajemství a tématu dále a dále, ale mířím trochu někam jinam. Začíná se mi jevit, že naše farnost (posléze její farníci) propadají jistě prostřednosti, minimalismu a možná i legalismu. Stačí být přece v neděli na mši svaté, proč bych chodil v týdně, natož o půl hodiny dříve na modlitbu růžence...

Víte, velmi mne zaujala otázka P. Dokládala při putování sochy Panny Marie Fatimské naši zemí. Ptal se přímo a na tělo: „Přijali jste Pannu Marii? Je Ona Vaší matkou, je ve vašem srdci, přijímáte ji?“ Ozvalo se po malé odmlce: „Ano!“ Vždyť je naší Matkou! A pater pokračoval... „Ona žádá, prosí, abychom se denně modlili růženec. Přijali jste Ji? Naplňujete její úpěnlivé přání? Opravdu se denně modlíte růženec??“ RUKU NA SRDCE.

„Síla sílí společenstvím“ je velkou pravdou – je to OBROVSKÁ VÝZVA pro každého z nás – naše prázdné kostely nejen během mše svaté v týdně, ale také PŘEDE MŠÍ SVATOU tehdy, kdy je velká možnost SE SPOLEČNĚ MODLIT RŮŽENEC.

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
1.10.	26. v mezidobí	Ez 18,25-28	Flp 2,1-11	Mt 21,28-32
8.10.	27. v mezidobí	Iz 5,1-7	Flp 4,6-9	Mt 21,33-43
15.10.	28. v mezidobí	Iz 25,6-10a	Flp 4,12-14.19-20	Mt 22,1-14
22.10.	29. v mezidobí	Iz 45,1,4-6	1Sol 1,1-5b	Mt 22,15-21
29.10.	30. v mezidobí	Ex 22,20-26	1Sol 1,5c-10	Mt 22,34-40

A tak vás, drazí farníci prosím, opravdu prosím, pojďme do této Mariiny školy POKORY SPOLEČNĚ. Zaplníme naše chrámy už půl hodiny přede mší svatou a modleme se, modleme se společně růženec. Měsíc říjen je k tomuto startovnímu kroku výbornou příležitostí. Uvidíme, jak to vlastně myslíme vážně a upřímně. Těším se, že ano....

Váš o. Alois

STANE SE

Bohoslužby v Chomutovském farním obvodu:

Děkanský kostel: PO, ÚT, ST, ČT, PÁ, SO v **7.15 hod.**
ST, PÁ v **18.00 hod.**
NE v **8 hod. a v 10 hod.**

Sv. Barbora: ÚT, ST, PÁ v **17.00 hod.**
NE v **18.00 hod.**

Droužkovice: NE v **11.30 hod.**

Údlice: ČT v **17.00 hod. a v 2. a 4. NE v měsíci v 11.30 hod.**

Vysoká Jedle 1. NE v měsíci ve **14.00 hod.** **Březno 2.** NE v měsíci ve **14.00 hod.**

- V neděli **1.10. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
- V pondělí **2.10. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a v **18 hod.** též mše sv. v děkanském kostele.
- Ve středu **4.10. v 19.00 hod.** je setkání ERF.
- Ve čtvrtek **5.10. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **6.10. v 16.30 hod.** mají setkání BROUČCI na děkanství.

V sobotu **7.10.** bude **vikariátní pout' na Květnově** s modlitbou svatého růžence v **10.00 hod.** u kříže a mší svatou v **10.30 hod.**

- V sobotu **7.10. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů k **přijetí svátosti biřmování.**
- V neděli **8.10. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně.
- Ve čtvrtek **12.10. v 17.30 hod.** bude na děkanství setkání manželat.
- V pondělí **16.10. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a v **18 hod.** mše sv. v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **19.10. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **20.10. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V sobotu **21.10. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **21.10. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů k **přijetí svátosti biřmování.**
- V pondělí **30.10. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a v **18 hod.** mše sv. v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **2.11. v 15.30 hod.** bude na hřbitově pobožnost za duše zesnulých.
- Ve čtvrtek **2.11. v 18.00 hod.** bude mše sv. v děkanském kostele. V Údlicích tento čtvrtek mše sv. nebude.

- V pátek **3.11. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V sobotu **4.11. bude farní rekolekce – duchovní obnova farnosti.** Začíná mší sv.

v **7.15 hod.** a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **4.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **4.11. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů k **přijetí svátosti biřmování.**
- V neděli **5.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

V Otvicích bývá každou sobotu sloužena mše sv. v **18.00 hod.**

Výuka náboženství na děkanství začala v **týdnu od 25. září 2017.**

TERMÍNY VÝUKY:

ÚT 16.15 hod.	1. třída ZŠ
ÚT 17.00 hod.	2. - 4. třída ZŠ
ST 15.30 hod.	5. - 7. třída ZŠ
ST 16.30 hod.	8. a 9. třída ZŠ a středoškoláci

MODLITBA PÁNĚ – CHLĚB NÁŠ VEZDEJŠÍ DEJ NÁM DNES

Přicházíme k druhé polovině Otčenáše a modlíme se: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes!“ Řada křesťanů má pocit, že teprve od této prosby se začínáme pořádně modlit. Boží jméno, jeho království a vůle – to jsou pro nás často hodně vzdálené a abstraktní pojmy. Ale chléb – to už je něco velmi konkrétního, zvláště, když jsme někdy v životě poznali jeho nedostatek. Nebudeme-li se však stejně vroucně modlit i předchozí tři prosby, nastane možná problém i s tím chlebem: jeho rozdělení bude nespravedlivé. Někde ho budou mít málo, budou hladovět, a jinde si ho nebudou vážit, budou jím plýtvat.

V dosavadních větách Otčenáše jsme se dívali na Boha jako na náš *cíl*, nyní se začínáme dívat na naši *cestu* k němu. Na cestě potřebujeme jíst a pít, oblékat se, bydlet...o tom všem Otec ví a chce nám to dát – v míře, která je pro nás nejvhodnější. Jenomže On také ví, jak tyto věci dovedou člověka okouzlit, strhnout, proto jde o to, abychom této prosbě dobře rozuměli. Předně jde o její umístění v modlitbě Páně. Tato věta následuje až po všestranném osvětlení Cíle. Ten má být prvním předmětem naší touhy a úsilí. Proto nám Ježíš s důrazem říká: „Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno!“

Každodenní chléb v Otčenáši znamená všechno to, co má živit naši duši i tělo, všechno, co člověk na cestě k Cíli potřebuje. Pro někoho je to skutečný chléb, kterého se mu nedostává, pro jiné může být chléb například i domov, bezpečí, úspěch v práci, přátelství, zdraví... Bůh nás opravdu vyslyší, prosíme-li o *skutečné* dobro, které nám pomůže dosáhnout šťastné věčnosti. Prosíme-li o *zdánlivé* dobro, Bůh nás také vyslyší, ale jinak, než si myslíme. I Ježíš prosil v Getsemanech o něco jiného, než co chtěl jeho Otec. On mu to nemohl splnit, ale vyslyšel ho jinak: neodňal mu kalich utrpení, ale dal mu sílu, aby ho vypil až do dna. – Chléb, který nám Bůh dává, může tedy být někdy i hořký a tvrdý, ale vždycky bude výživný, když je z ruky Otcovy.

V prosbě o denní chléb také prosíme o chléb eucharistický. To je důvod, proč se Otčenáš modlíme před svatým přijímáním. V tomto Chlebě k nám duchovním způsobem přichází sám ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Ježíš, očišťuje naši duši, posiluje nás v boji se zlem, dává nám pokoj a radost. Bez této jeho milosti naše duše hladovějí a strádají.